

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci obvineného **L. V. a spol. pre zločin hrubého nátlaku** podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona na neverejnom zasadnutí 30. apríla 2014 v Bratislave o dovolaní obvineného L. V., ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. P. H., proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. júna 2011, sp. zn. 2To 137/2011, t a k t o :

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku s poukazom na ustanovenie § 385 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku dovolanie obvineného L. V. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Revúca z 24. februára 2011, sp. zn. 1T 66/2008, boli obvinení L. V. a T. K. uznaní za vinných zo zločinu hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a obvinený P. K. zo zločinu hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe, že

29. júna 2007 v čase medzi 22.00 - 23.00 hod. v priestoroch budovy diskotéky C. v T. za plážovým kúpaliskom spoločne s A. V., nar. X. v R., trvalým bydliskom v R., pod hrozbou prevzatia diskotéky inými ľuďmi a následne jej zničenia **nútili** prevádzkovateľov uvedenej diskotéky L. G., Z. H. a J. S. k plateniu sumy 50 000 Sk (1 659,70 €) mesačne každý posledný deň v mesiaci a neskôr od polovice septembra 2007 k plateniu sumy 24 000 Sk (796,65 €) každý 15. deň v mesiaci zaručením sa za nerušený priebeh diskoték, tiež nerušenej a bezproblémovej prevádzky podniku počas ich ochrany, ktorú službu im za platenie vyššie uvedených súm proti ich vôli vnútili, pričom prvú platbu v sume 50 000 Sk (1 659,70 €)

vyplatil L. G. L. V. dňa 1. júla 2007, následne v mesiaci júl 2007 vyplatil Z. H. T. K. sumu 10 000 Sk (331,94 €) a A... V. sumu 14 000 Sk (464,71 €), v mesiaci august 2007 vyplatil Z. H. T. K. sumu 15 000 Sk (497,91 €), v mesiaci august 2007 v herni autobusovej stanice v L. vyplatili L. G., Z. H. a J. S. T. K. a A... V. sumu 6 000 Sk (199,16 €), následne L. G., Z. H. a J. S. odovzdali A... V. na čerpacej stanici v B. sumu 20 000 Sk (663,88 €), dňa 18. novembra 2007 v Š. vyplatili L. G. a Z. H. L. V. sumu 9 000 Sk (298,75 €) a dňa 25. novembra 2007 v kancelárii diskotéky sumu 11 500 Sk (381,73 €), teda za uvedenú dobu vyplatili prevádzkovatelia diskotéky sumu nie menej ako 135 500 Sk (4.497,78 €), pričom obžalovaný P. K. sa na tomto skutku podieľal svojím konaním od septembra 2007 v sume nie menej ako 26 500 Sk (879,64 €), obžalovaní okrem P. K. neplatením za konzumáciu spôsobili škodu vo výške nie menej ako 1 941,84 € (58 500 Sk) ku škode majiteľky diskotéky A. M.

Za to boli obvineným L. V. a T. K. uložené podľa § 190 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. nepodmienečné tresty odňatia slobody, na výkon ktorých boli podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradení do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia

Obvinenému P. K. bol uložený podľa § 190 ods. 1, § 38 ods. 2, § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere tri roky, výkon ktorého mu bol podľa § 51 ods. 1, ods. 2, § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Súd zároveň rozhodol aj o uplatnených nárokoch na náhradu škody tak, že podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodených L. G., Z. H., J. S. a A. M. odkázal s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici, na podklade odvolaní obvinených L. V., T. K., P. K., prokurátora Okresnej prokuratúry v Revúcej a poškodených L. G. a A. M., rozhodol rozsudkom zo 16. júna 2011, sp. zn. 2To 137/2011, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Trestného poriadku zrušil prvostupňový rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu ku všetkým trom obvineným a na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obvineným L. V. a T. K. uložil podľa § 190 ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák., u obvineného V. aj podľa § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. a u obvineného K. aj podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. podmienienečné tresty odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Obom obvineným uložené tresty podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 51 ods. 1 Tr. zák. podmienienečne odložil na skúšobnú dobu 5 (päť) rokov.

Obvinenému P. K. krajský súd uložil podľa § 190 ods. 1, § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, výkon ktorého aj jemu podľa § 49 ods. 1 písm. a/, 51 ods. 1 Tr. zák. podmienienečne odložil na skúšobnú dobu 3 (tri) roky.

Odvolanía okresného prokurátora a poškodených L. G. a A. M. postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti vyššie označenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie obvinený L. V., a to z dôvodu dovolania uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. b/ Tr. por., teda že súd rozhodol v nezákonnom zložení senátu.

V písomných dôvodoch uviedol, že na verejnom zasadnutí, ktorého predmetom bolo predbežné prejednanie obžaloby, konal senát v zložení JUDr. Marian Torok a prísediaci Mgr. Blažena Šestinová a JUDr. Ján Vojtko. V takomto zložení mal senát vo veci konať aj naďalej. Z dôvodu krátkodobej (cca dva týždne) cesty do zahraničia bola v senáte prísediaca Mgr. Šestinová nahradená iným prísediacom, a to Talatom Metohajrom, ktorý v senáte rozhodoval až do svojho úmrtia, čo viedlo k ďalšej zmene v zložení senátu, a to prísediacom Ľuboslavom Kučerákom. Dovolateľ vyslovil presvedčenie, že krátkodobý, plánovaný pobyt prísediaceho v zahraničí nie je zákonným dôvodom pre vykonanie zmeny v zložení senátu, preto zákonnou sudkyňou v senáte bola Mgr. Šestinová.

Dovolateľ sa preto domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací rozsudkom vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici bol porušený zákon v neprospech obvineného L. V., aby dovolaním napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil, zrušil aj rozsudok Okresného súdu v Revúcej z 24. februára 2011 a prikázal Okresnému súdu v Revúcej, aby vo veci znovu konal a rozhodol, a to v zákonnom zložení senátu.

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Revúcej vo vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že pod pojmom „nezákonne zložený súd“ je treba rozumieť, že súd je obsadený v rozpore s ustanoveniami určujúcimi zloženie súdneho orgánu, ktorý má vec prerokovať

a rozhodnúť, teda že vo veci napr. rozhodol samosudca, hoci na konanie bol príslušný senát, alebo ak senát rozhodoval v neúplnom zložení, alebo v senáte rozhodoval prísediaci, ktorému uplynulo funkčné obdobie a pod. Dovolacie námietky dovolateľa dovolací dôvod nenapĺňajú, preto navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Na podklade podaného dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací primárne zistil, že dovolanie je prípustné, bolo podané osobou oprávnenou, v zákonnej lehote a mieste, kde tento mimoriadny opravný prostriedok možno podať, ale zároveň zistil aj to, že s poukazom na ustanovenie § 385 ods. 1, ods. 2 Tr. por. podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 385 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, pričom ustanovenie ods. 1 nepoužije, ak by dôvod dovolania bol v neprospech obvineného a dovolanie je podané v prospech obvineného.

Podľa § 391 ods. 2 Tr. por. ak bolo napadnuté rozhodnutie zrušené len v dôsledku dovolania podaného v prospech obvineného, nemôže v novom konaní dôjsť ku zmene rozhodnutia v jeho neprospech.

Z obsahu predloženého spisu tiež vyplýva, že Okresný súd v Revúcej rozhodol uznesením zo 7. marca 2013, sp. zn. 1T 66/2008, že obvinený L. V. je účastný amnestie prezidenta Slovenskej republiky z 2. januára 2013 a podľa čl. I. sa mu odpúšťa trest odňatia slobody v trvaní troch rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní päť rokov s účinkom, že sa na páchatel'a hľadá ako keby nebol odsúdený (č.l. 1823).

Vzhľadom na uvedenú skutočnosť, že obvinený V. je účastný Rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky o amnestii z 2. januára 2013, trest mu bol odpustený s účinkom, že sa na neho hľadá, ako by nebol odsúdený, aj v prípade, že by dovolací súd dospel k názoru, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. b/ Tr. por., pre ktorý dovolateľ podal dovolanie, bol naplnený, nemohol s odkazom na zásadu zákazu reformatio in peius, upravenú vo vyššie citovanom ustanovení § 391 ods. 2 Tr. por., zrušiť dovolaním napadnutý rozsudok, pretože v novom konaní by došlo k zmene rozhodnutia v neprospech obvineného V., pričom dovolanie bolo podané iba v jeho prospech. (Aj v prípade opätovného uloženia trestu

nespojeného s obmedzením osobnej slobody obvineného, na tento by už nebolo možné aplikovať amnestiu, pretože tá sa vzťahovala len na rozhodnutia právoplatné pred 2. januárom 2013).

Na záver dovolací súd poznamenáva, že o dovolaní prokurátora vo vzťahu ku všetkým trom obvineným, ktoré však bolo podané v ich neprospech, dovolací súd rozhodne v samostatnom konaní pod sp. zn. 3 Tdo 46/2013.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je potrebné s odkazom na ustanovenie § 385 ods. 1, ods. 2 Tr. por. tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 30. apríla 2014

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová